

Galaten

In het huidige Turkije lag vroeger een groep steden, wat men Zuid-Galatië noemde met steden zoals: Lystra, Derbe, Antiochië en Ikonium.

Die plaatsen had Paulus bezocht en daar waren door hem gemeenten gesticht dus de brief aan de Galaten was aan hen gericht en is door toedoen en de leiding van de heilige Geest in de Bijbel terecht gekomen, zodat de inhoud ook ons en miljoenen anderen tot zegen mag zijn.

Bijna overal in de wereld kan men een Bijbel kopen en daarin de brief aan de Galaten lezen.

Luther zei destijds over de brief aan de Galaten, dat dit het beste boek in de Bijbel is.

Toen Paulus deze gemeenten in Galatië gesticht had en verder reisde, kwamen andere mannen deze gemeenten bezoeken en namen de leiding over. Ze

kwamen met een ander evangelie deze zgn. Judaïsten.

Zij reisden Paulus overal achterna en ze waren een groot probleem voor hem.

Ze zeiden tegen de gelovigen uit de heidenen zo ongeveer het volgende:

" Luister nou niet naar die Paulus. Okay, hij heeft jullie wel tot het geloof in Christus gebracht, maar hij bracht jullie maar het halve evangelie.

Jullie hebben de Wet van Mozes nodig als jullie Christus willen gaan volgen, en laat je nu, om te beginnen, besnijden en ga ook de sabbat houden, zoals de Heere in de wet van Mozes bevolen heeft. "

In de Galatenbrief lezen we dat twee leidinggevende broeders t.w. Petrus en Paulus, betrokken waren bij een openlijk verschil van mening over een principiële kwestie.

Daaruit blijkt dat het niet goed is om te zwijgen, als het om de waarheid van het evangelie gaat.

We lezen daarover in Galaten 2:11/14

11 Maar toen Kefas te Antiochie gekomen was, heb ik mij openlijk tegen hem verzet, omdat het ongelijk aan zijn kant was.

12 Want voordat sommigen uit de kring van Jakobus gekomen waren, at hij met de heidenen aan één tafel, maar toen zij kwamen, trok hij zich terug en zonderde zich af uit vrees voor de besnedenen.

Dus als Petrus in Antiochie op bezoek is bij een gemeente van niet Joodse christenen, houdt hij zich niet aan de Joodse spijswetten, maar eet samen met de heiden christenen. Daarmee bevordert hij de eenheid van de gemeente.

Toen echter kwamen wetsgetrouwe Joden-christenen uit Jeruzalem naar Antiochië, die zich wel hielden aan de Joodse

spijswetten. Zij kwamen uit de Gemeente van de toenmalige leider in Jeruzalem, namelijk Jacobus.

Deze Jacobus staat bekend als een zachtmoedig mens.

13 En ook de overige Joden huichelden met hem mede, zodat zelfs Barnabas zich liet medeslepen door hun huichelarij.

Petrus, samen met anderen, waaronder Barnabas, weigerden toen ineens om met de heidenchristenen aan één tafel te zitten om de maaltijd te gebruiken.

14 Maar toen ik zag, dat zij niet de rechte weg bewandelden naar de waarheid van het evangelie, zeide ik tot Kefas ten aanhoren van allen: Indien gij, die een Jood zijt, naar heidens en niet naar Joods gebruik leeft, hoe kunt gij dan de heidenen dwingen zich als Joden te gedragen?

Paulus verwijt hun dat terecht. Hij beschuldigt Petrus terecht van huichelarij. Hij nam dit zo

hoog op, omdat de eenheid van de Gemeente, die zich uit in het samen vieren van het avondmaal, op het spel staat.

Paulus was dus een strijder voor de waarheid van het evangelie en schuwde in bijzondere gevallen - zoals hier - de confrontatie zelfs met Petrus niet.

Petrus zat er naast en Paulus had gelijk en de Bijbel is eerlijk genoeg, om ons dit voorval niet te onthouden. God wil dat wij van deze confrontatie op de hoogte zouden zijn en daarom is dit in de Bijbel opgetekend.

In Col. 2:16/17 schrijft Paulus over de sabbat het volgende:

16 Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat,

17 Dingen, die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is.

De sabbat is dus een schaduw van de werkelijkheid. De werkelijkheid, de Man van rust, is Christus.

Nu was Paulus zelf, als Jood, uiteraard ook besneden en het lijkt een beetje vreemd dat hij Timotheüs liet besnijden, een man uit Galatië.

Maar Paulus heeft dat gedaan, omdat Timotheüs met hem mee zou gaan op zijn zendingsreizen, waar Paulus altijd eerst naar de synagogen ging, om daar allereerst aan de Joden het evangelie te brengen.

Het zou Timotheüs nooit toegestaan worden om het woord te brengen in een synagoge, als hij niet besneden was.

Paulus heeft dat dus zuiver en alleen gedaan ter wille van het evangelie werk tezamen met Timotheüs.

Dus die Judaïsten bezochten de gemeente van Galatië, toen Paulus weg was en brachten daar een ander evangelie.

Daarover lezen we in Galaten 1:6/10 het volgende:

6 Het verbaast mij, dat gij u zo schielijk van degene, die u door de genade van Christus geroepen heeft, laat afbrengen tot een ander evangelie,

7 En dat is geen evangelie. Er zijn echter sommigen, die u in verwarring brengen en het evangelie van Christus willen verdraaien.

8 Maar ook al zouden wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie verkondigen, afwijkend van hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt!

9 Gelijk wij vroeger reeds gezegd hebben, zeg ik thans nog eens: indien iemand u een evangelie predikt, afwijkend van hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt!

10 Tracht ik thans mensen te winnen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Indien ik nog mensen trachtte te behagen,

zou ik geen dienstknecht van Christus zijn.

Paulus gebruikt krasse taal: er is maar één evangelie en dat is het evangelie der genade Gods zoals ik dat u verkondigd heb.

Hoor je een ander evangelie, b.v. Christus volgen en de wet van Mozes houden, je laten besnijden en de sabbat houden en tienden gaan geven, dan is dat een verdraaid evangelie. Het is helemaal geen evangelie. Wie zo'n evangelie verkondigt, zegt Paulus, is vervloekt !

Het geven van tienden is een regel uit de wet van Mozes, die nergens in het nieuwe testament overgenomen is om ook te gelden voor gelovigen uit de heidenen.

Soms wordt door predikers de tekst uit Maleachi genoemd om tienden te geven, en ze verbinden daarbij de belofte, dat God dan de sluisen van de hemel voor hen zal openen.

Door op die manier te prediken, komt er soms een opbrengst in de collecte, die er wezen mag.

Maar dat is geen wet voor gelovigen uit de heidenen. Voor hen geldt, dat God de blijmoedig ge-
ver lief heeft. Je geeft, omdat je dat graag wilt en niet omdat het moet.

In 2 Cor. 9:6/7 staat:

6 Bedenkt dit: wie karig zaait, zal ook karig oogsten, en wie mildelijk zaait, zal ook mildelijk oogsten.

7 En ieder doe, naar dat hij zich in zijn hart heeft voorgenomen, niet met tegenzin of gedwongen, want God heeft de blijmoedige gever lief.

Wij christenen uit de heidenen staan niet onder de wet, maar onder de genade. Er bestaat wel een wet, maar dat is de wet van Christus en er zijn wel geboden, maar dat zijn de geboden van Jezus en zijn apostelen.

Die geboden geven een richting aan en het is rondweg heerlijk om die geboden te houden.

Bijvoorbeeld het gebod: "Laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede." Of het gebod: "mannen, hebt uw vrouw lief en wees niet ruw tegen haar."

Vrijheid brengt leven en Christus heeft ons waarlijk vrij gemaakt.

We lezen Galaten 5:1/4 in dit verband:

*1 Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt. Houdt dus stand en laat u niet weder een slavenjuk op-
leggen.*

2 Zie, ik, Paulus, zeg u: indien gij u laat besnijden, zal Christus u geen nut doen.

3 Nogmaals betuig ik aan ieder, die zich laat besnijden, dat hij verplicht is de gehele wet na te komen.

De gehele wet en dat zijn niet alleen de tien geboden maar ook al de andere in totaal 613 wetten en wetjes zoals reiniging- en spijswetten.

4 Gij zijt los van Christus, als gij door de wet gerechtigheid verwacht; buiten de genade staat gij.

Bij de wet gaat het erom: wie dat doet, zal daardoor leven. Je moet bidden, je moet vasten, je moet tienden geven, je moet de sabbat houden, je moet je laten besnijden enz. enz.

Maar in Galaten 3:10/14 staat:

10 Want allen, die het van werken der wet verwachten, liggen onder de vloek; want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder, die zich niet houdt aan alles, wat geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.

11 En dat door de wet niemand voor God gerechtvaardigd wordt, is duidelijk; immers, de rechtvaardige zal uit geloof leven.

12 Doch bij de wet gaat het niet om geloof, maar: wie dat doet, zal daardoor leven.

13 Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden; want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt.

14 Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen in Jezus Christus, opdat wij de belofte des Geestes ontvangen zouden door het geloof.

Maar ... zult u zeggen, komen wij door die vrijheid dan niet in de losbandigheid terecht?

En om dat te verhoeden, heeft Paulus het volgende daarover geschreven in Galaten 5:16/24

16 Dit bedoel ik: wandelt door de Geest en voldoet niet aan het begeren van het vlees.

Letterlijk staat in de grondtekst: Wandel in de Geest en dan zult

u de lusten van het vlees niet vervullen.

Zo heerlijk is het, om vervuld te zijn met de Geest. Dus is het belangrijk dat wij altijd vervuld zijn van de heilige Geest en dat wij ons door die Geest laten leiden zoals in vers 18 staat:

18 Indien gij u echter door de Geest laat leiden, dan zijt gij niet onder de wet.